

Modum menighetsblad

NR. 2 · 1994 63. ÅRGANG

Ensomhet – fellesskap

Den vonde og den gode ensomheten

Den vonde ensomheten har bare en vei tilbake, nemlig til seg selv. Den positive ensomheten kan være en vei tilbake til fellesskapet. Les intervjuet med Arne Tord Sveinall.

Se s. 4

Da vil jeg ikke leke

«Når jeg er helt alene, vil jeg ikke leke med noen. Da er jeg trist.» Les noen smådikt om å være alene, skrevet av 10-åringer fra Stalsberg.

Se s. 6–7

Et sted der barn kan henvende seg

De får telefoner om alt, fra spørsmål om kakeoppskrifter, til de virkelig store kriser hjemme. Les om Barnas kontakttelefon i Buskerud.

Se s. 5

Kirken og svømmehallen

Kan kirken lære noe av svømmehallen? spør Kjetil Ruud i spalten Midt i hverdagen. Han mener at så burde være tilfelle.

Se s. 11

Modum prestegjeld

Kirkekontor for Modum/prestekontor for Heggen sokn
Rådhuset, 3370 Vikersund
Betjenes av prest, kateket eller organist
man-fr 9-11.30
Tlf 32 78 79 00(sentralbord). Direkte linje når sentralbordet er stengt
32 78 77 67.

Prestekontor for Nykirke sokn
Doktorveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 46 93

Prestekontor for Snarum sokn
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 06

STILLINGER

Sokneprest Jon Mamen
Heggen, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 70 17
Res.kap. Tormod Moviken
Jahrenveien, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 23 50

Kallskap. Steinar Sund
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 06

Kateket Arild Løvik
Lerkeveien, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 75 55

Organist Knut Johnsen (Heggen og Nykirke)
Ø.Lovisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf 32 78 45 86

Organist Anne Hæhre (Snarum og Rud)
Kleiva, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 71 33

Organist (deltid) Heggen og Nykirke
Ann Helen Eilertsen (vikar) Kvartsv.,
3340 Åmot

Tlf. 32 78 46 78
Kirketjener Olav Hetland
Syrinveien, 3360 Geithus
Tlf 32 78 05 16

Kirkeverge Tone Hiorth
Kirkegårdskontoret, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 79 00

MENIGHETS RÅD

Heggen menighetsråd
formann Helga Faugstad Albrigtsen
Ihlenkleiva 19, 3360 Geithus
Tlf 32 78 01 68

Nykirke menighetsråd
formann Guri Jensen
Bingsveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 50 91

Snarum menighetsråd
formann Ingebjørg Hovde
Såstad, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 48

MODUM MENIGHETSBLAD

Redaktør Berger Hareide
Orrelia, 3340 Åmot
Tlf 32 78 41 47

Redaksjonskomite:

Jenny Müller, John S. Andersen
Bente Olsen, Mari Wærsted Axelsen,
Anne Britt Molund Schartau.

Illustrasjoner og vignetter:

Valborg Sirnes
Kasserer Sverre Asbjørnsen
Strandgata, 3340 Åmot
Postgironr 5 47 85 40
Bankgironr 2270.03.00874

Bladet trykkes i Caspersens Trykkeri AS
Opplag 5 400

Redaksjonelt . . .

Ensomhet og fellesskap

Vi nærmer oss påsken når dette skrives. Gjennom fastetida har vi hatt mulighet til å forberede oss på det som skal komme: for nå handler det om de store spenn i tilværelsen. Mellom død og liv. Mellom den ytterste ensomhet og det altoppslukkende fellesskap. Ensomheten - og døden på korset - var en forutsetning for at Jesus skulle stå opp og gi oss del i det store fellesskapet.

Mitt liv - og ditt? - pendler vel også mellom ensomhet og fellesskap. Begge deler kan være både godt og vondt. Men vi trenger ensomheten og stillheten for å kunne finne oss sjøl, - og Gud. Og det er en forutsetning for å kunne "finne" - eller være noe for - våre medmennesker.

Vi har sett litt på noe av dette i herværende nummer. Les intervjuet med Arne Tord Sveinall fra Sjelesorginstituttet. Her er mye stoff til å tenke videre på. Også i Midtsideportrettet med psykolog Bente Barstad betones betydningen av stillhet og tid aleine.

Vi har også vinklet den mer vanskelige ensomheten, særlig i forhold til barn og unge, og intervjuet representanter for Barnas kontakttelefon i Buskerud og fagfolk i Modum.

Og vi har med noen smådikt og tegninger over temaet fra 10 åringer på Stalsberg skole. Samt litt av hvert i våre faste spalter, som vanlig.

Så her kommer da altså vår påskelektyre. Ikke noe reinspikka krim akkurat. Men det handler om levd liv i de store sammenhenger. Og hva kan være mer spennende enn det?

Tenke det, ville det, men gjøre det..?

Det var vel i Henrik Ibsens Peer Gynt ovenstående berømte sitat i overskriften ble uttalt (-hvis da ikke min hukommelse eller barnelærdom har sviktet meg helt).

I denne sammenheng brukes det kun som en innledning til nok en gang å si noe om menighetsbladets økonomi. (Og det har kanskje allerede den intelligente leser skjønnet?)

I nr.1 ble det lagt inn en giroblankett påtrykt kr.75, til den årlige frivillige abonnementsinnbetaling. I følge siste tall fra kasserer, har vi fått inn vel 650 talonger. Dvs. 12-13 % av husstandene i Modum har bidratt med sitt.

Med all respekt å melde: dette er klart for lite til å holde bladet gående. Så derfor legger vi inn en talong også i dette nr. Til beste for alle dere som godt kunne tenke dere å betale, men som ikke kan finne den forrige talongen som dere la på et lurt sted (altfor lurt sted!) for å ta med til postkontoret.

Nå får dere sjansen igjen. Vi håper virkelig dere griper den. Vi trenger minst 650 nye talonger inn på kontoen vår for å få dekt utgiftene til trykning og porto.

Et vennlig råd: Ikke legg talongen på et lurt sted denne gangen!

berger

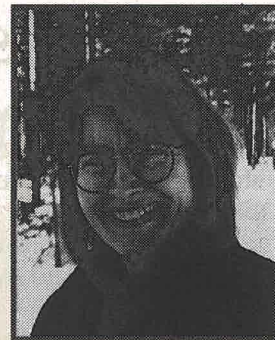
berger

Ord til ettertanke:

Elena Eika
lærer,
Vikersund

Uten en eneste betingelse

En far hadde to sønner. Den ene gjorde alt så riktig og bra og støttet faren i arbeidet på gården. Den andre sløste bort hele sin arv og spiste til slutt grisenes mat. Det var ingen ærefull hjemkomst han hadde til farens hus, skitten, fillete, illeluktende, fattig. Ja, det var såvidt han hadde mot til å komme tilbake. Ville faren ta imot ham, om ikke annet, som tjener?

"Da han ennå var langt borte, fikk faren se ham og han syntes inderlig synd på ham. Han løp sønnen i møte, kastet seg om halsen på ham og kysset ham."

Faren tok imot sønnen uten en eneste betingelse! Slik er kjærligheten! Slik er Gud!

Arne Skarpsno er en mann som uten lønn stiller opp for de elendigste av de elendige i Oslo, de narkomane. Han gir mat, tid, omsorg, følger til lege, uten en eneste betingelse! Det var et sterkt tv-program om ham for noen uker siden. "Han er den eneste faren jeg har hatt", sa klientene hans.

Arne Skarpsno driver ingen forkynnelser blant sine 120 venner i Oslo-slummen. Men han selv er drevet av sin barnetro: "Det du gjør mot en av mine minste, det gjør du mot meg."

1994 er erklært for Familieåret.

"En familie er der du kan gå og de må ta imot deg"... Slik lød en definisjon av "familie" i et radioprogram om familieåret. En familie må ta imot deg...

Tar familien imot oss når vi er langt nede, tapere på så mange slags vis? Eller blir vi stående utenfor stengte dører, fysiske eller psykiske, fordi vi ikke er flinke nok?

Idag krever vi veldig mye av barna våre. De skal være pene, flinke, aktive i både idrett og musikk og mye, mye mer. Og mange av våre barn og unge kommer til kort i forhold til samfunnets og de voksnes krav. De passer ikke alltid inn i våre forestillinger og ønsker. Hva slags forventninger har vi foreldre til ungene våre?

Alle barn trenger grenser for å bli trygge mennesker. Men det som må være grenseløst og betingelsesløst for våre barn og unge, er mors og fars kjærlighet.

Kan 1994 bli et år for familien, der våre barn og unge får møte en betingelsesløs kjærlighet?

Elena Eika

Den enes ensomhet – for de manges felleskap

Institutt for Sjelesorg er et fredfullt sted i furuskogen ved Brunnes. Vi sitter tett sammen på det vesle kontoret til Arne Tord Sveinall og nipper til rykende nytrukket te.

- Hva betyr det å være ensom? spør vi.

- Egentlig er det et nøytralt begrep som betyr å være aleine. Men det finnes ensomhet som føles påtvunget. Det er den vonde ensomhet der det bare finnes en vei tilbake, nemlig til seg selv. En positiv selvvalgt ensomhet kan derimot være en vei tilbake til fellesskapet.

Forutsetningen for ikke å være ensom, er en grunnleggende opplevelse av å være elsket. Mangler man ressonans med andre, kan man være ensom blant mange.

"Det er ikke godt for mennesket å være alene", står det i Bibelen. Mennesket er født til fellesskap med andre mennesker. Tro på Gud kan ikke erstatte dette fellesskapet, men det å være elsket av Gud kan være en bærende kraft, som nettopp åpenbarer behovet for å dele livet med andre.

Veien ut av ensomheten er å føle seg forstått av en eller annen. Men først må man vedkjenne seg ensomheten istedenfor å flykte fra den.

Jesus har et levd forhold til ensomhet. Påskebudskapet forteller om den ytterste form for ensomhet; "Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?" er Jesu ord på korset. Dette er den radikale, ensomme soning som måtte til for at det forsonende fellesskap kunne opprettes.

Ingen nødhjelp i himmelen

Det finnes ingen nød, og skal derfor ikke være behov for nødhjelp, i himmelen. Men det vil finnes mye diakoni der. Diakoni vil si å tjene hverandre i kjærlighet. Diakoni er, ideelt sett, Guds rikes livsstil på forskudd.

Arne Tord Sveinall, Sjelesorginstituttet

Et fellesskap med gode relasjoner vil si at man kan både gi og ta imot. Et godt kristent fellesskap betyr at man bærer hverandres byrder og hjelper hverandre til å ta ansvar for sitt eget liv. Omsorg og ansvar må gå hånd i hånd. Dersom man bare bærer hverandres byrder, kan det føre til uselvstendighet og avhengighet. "Vi sovner i fanget på hverandre." Den ensomme må få hjelp til å vedstå seg sitt eget liv og ta ansvar for det.

Jesus har et levd forhold til diakoni og fellesskap. Han sier ikke til disiplene: "Nå må dere vaske beina på hverandre!" Nei, han vasker selv sine disiplers føtter. Tenk også på møtet mellom Jesus og Peter etterat Peter har skjønnet sitt livs tabbe og fornektet at han kjente Jesus. Jesus gjenoppretter fellesskapet når han like etter oppstandelsen sier: "Gå og hils de andre, spesielt Peter." Peter blir sett i sin ensomhet og selvforakt.

Med rom for den som ikke får sitt liv til

Idealet for det kristne fellesskap er å gi rom for den som ikke får sitt liv til. Det er også et fellesskap med mandat til å tilgi. Det kristne fellesskap har som mål å være inspirasjon til å vedkjenne seg det Gud-skapte liv vi har fått. "Du er du og du duger!" Det totale fellesskap - det fullkomne Guds rike - er "der framme". Menneskene skal komme fra øst og vest og sitte til bords... Det kristne fellesskap er en foregripelse av dette.

Nattverden er det kristne fellesskaps fokus. Der er det ingen forskjell på folk.

Mange mennesker har urealistiske forventninger til fellesskapet. De første kristne fellesskap hadde også sine konflikter (1.Kor. 9). Vi har likevel noe å lære av dem når det gjelder diakoni. De som stod

Forts. s. 7

Barnas kontakttelefon i Buskerud:

Det handler om å bry seg....

Jeg var spent, der jeg trasket gjennom snøværet, for å treffe Målfrid Økland og Gudrun Ødegaard. Etter telefonsamtalen noen dager tidligere, fikk jeg inntrykk av at dette var to kvinner som brenner for barnas interesser og velferd. Begge er knyttet til "Barn og unges kontakttelefon". Målfrid har tidligere jobbet for kontakttelefonen i Buskerud, men er nå medlem av styret på landsbasis. Hun jobber til daglig i Barnevernet i Modum. Gudrun jobber nå på kontakttelefonen i Buskerud.

Alt fra kakeoppskrifter til krisehjelp

- Hva er "Barn og unges kontakttelefon"?

- Det er et tilbud om voksenkontakt, et sted der barn og unge kan henvende seg når de trenger noen å snakke med. Det kan gjelde alt, fra kakeoppskrifter til å få hjelp i en krise. Vi i kontakttelefonen kan ikke rykke ut, men vi kan formidle hjelp på annen måte, bl.a. kontakt med det offentlige hjelpeapparatet.

Mange barn er ensomme. De mangler voksenkontakt i større grad nå enn før. Ikke bare foreldrene, men besteforeldre og oldeforeldre er ofte yrkesaktive. Mange barn vokser opp med et lite sosialt nettverk og få stabile kontakter. Noen barn faller utenfor fellesskapet pga. dårlig økonomi, eller fordi foreldrene prioriterer andre ting og har vanskelig for å følge opp barnas aktiviteter.

De fleste unger liker grenser.

- Grenser gir trygghet. Det viser at foreldrene bryr seg. Mange foreldre er redd for å være for strenge. De er redd for at ungen skal bli mobbet eller holdt utenfor. Andre er usikre, særlig de som ikke selv har møtt grenser som barn. Det blir ofte en vond sirkel som gjentar seg. Det er en

Gudrun Kristine Ødegaard (t.v.) og Målfrid Økland

styrke i familien at foreldrene ser sine problemer og ber om hjelp med barna. Her kan barnevernet stille opp med støtte.

Foreldrene kan få hjelp til å sette grenser, f.eks. få ungene til å komme inn om kvelden, få dem til å gjøre lekser, få mer orden på økonomien osv.

Mange barn trenger hjelp for å bli sosialt tryggere. De må lære alminnelige ting som f.eks. å sitte stille og spise et måltid sammen med noen. De har ikke lært fellesskap og faller derfor utenfor. Mange må lære ting som er en selvfølge for andre, som f.eks. å få en vanlig hverdagsrytme. Barn med såkalt "dårlig atferd" gjør mange dumme ting for å få oppmerksomhet og mister derfor venner.

Mange er redd for å blande seg inn

- Vi skulle ønske folk kunne bry seg mer når de ser en unge som virker forsømt, er f.eks. dårlig kledd, mangler matpakke på skolen eller virker engstelig.

- Hvor kan man henvende seg hvis man ikke tør ta affære selv?

- Både barn og voksne kan ringe kontakttelefonen for å finne ut

hva de kan gjøre i en slik situasjon. Det skal ofte så mye til før man tør si fra til foreldrene når man reagerer.

Inntrykket mitt fra telefonsamtalen stemte. Dette var to kvinner som hadde mye på hjertet. Mest av alt ønsket de å fortelle om kontakttelefonen der folk får lov til å være anonyme. Det finnes så mange myter om barnevernet som en trussel når foreldre sliter med ungene eller har problemer selv. Det er synd, for mange kunne fått hjelp om de hadde tatt kontakt.

Det handler om å gjøre noe i fellesskap

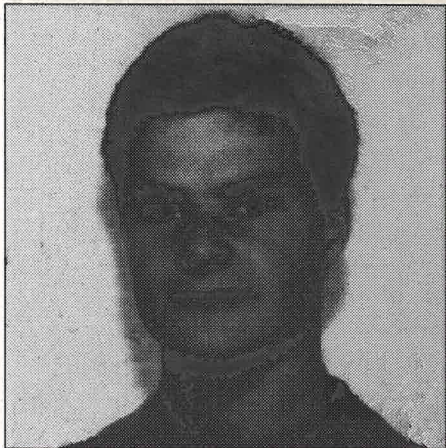
Mange barn kan trenge et sted å søke tilflukt når foreldrene har fest og barna føler seg utrygge. Her er det viktig at voksne kan se barnas behov og kan åpne hjemmet for dem dersom de får det vanskelig. Det kan også være viktig å jobbe med fellesskap for hele klassen, hjemme eller på skolen. Det kan være klassefest, feiring av bursdag, skitur, strandtur eller andre utflukter.

Der ungene blir holdt utenfor fordi

Forts. s. 7

– Det er bedre å ta initiativ og kanskje mislykkes, enn å la være

Lars Enerhaugen, lensmannsbetjent, Vikersund

- Hvordan møter du det i din jobb og hva kan du gjøre?

- Lensmannsetaten treffer ikke så veldig ofte borti barn og unge som er på utsiden av det etablerte miljø. Det som oppstår er akutte tilfeller hvor vi mest opptrer som «brannslukkere,» – og hvor vi overlater det videre arbeidet til barnevernet.

- Hvordan kan de fanges opp tidlig?

- Barn i dag er jo fra tidligste spedbarnsår godt ivaretatt gjennom helsetjenesten, – småbarns-kontroll, barnehage, førskole, skole og skolefritidsordninger, så det er mange muligheter til å se faresignalene underveis, der disse finnes.

- Hva kan foreldre gjøre?

- Foreldre kan gjøre mye ved å ta seg tid til å lytte til, og snakke med sine barn daglig. Et godt nettverk med sunne interesser er særst viktig, og god oppfølging av engasjerte foreldre, eller andre støttepersoner, bidrar sterkt i positiv retning.

- Hva tenker du som privatperson om dette?

Lars Enerhaugen understreker at han ikke har barn selv, og at det derfor kan virke lettvisst å ha «synser» på dette. Derfor vet han heller ikke om det er så enkelt i praksis. Han tror allikevel at gode foreldre kan utrette mye, og legge et solid grunnlag med sitt engasjement. «Gode Foreldre» er etter hans mening foreldre som prioriterer tid til sine barn daglig. Han tror at det daglige dryppet har stor innvirkning på den gode kontakten.

Anne B

Synøve Haugerud, sosiallærer, Nordre Modum ungdomsskole

- Ufrivillig ensomhet, som er direkte vond å bære, finnes heldigvis ikke ofte blant barn og ungdom. Som oftest er det i perioder av livet at en sårt savner en bestevenn til å dele hverdagens små eller store problemer med, eller har vansker med sosial gruppetilhørighet. Ungdomsårene er en sårbar periode av livet. Kroppen er i forandring, følelsene ustabile og en er usikker i forhold til seg selv og jevnaldrende. Det er for mange et problem.

Sosiallærer Synøve Haugerud ved Nordre Modum ungdomsskole, sier at det finnes elever som går alene i skolegården, og ikke blir akseptert av medelever. Det gjelder like ofte gutter som jenter.

-Det hender at elever kommer til samtale med et helt annet utgangspunkt enn ensomhet. Etter hvert som vi får snakket sammen og satt ord på de bakenforliggende årsaker, dreier det seg gjerne om kontaktsøking rettet mot venner og voksne.

- I slike situasjoner arbeider vi oftest mot klassemiljøene. Vi beskriver omfanget av problemet og forteller om konsekvenser og det ansvar hver enkelt av oss har for hverandre. På den måten kan det personlige problemet gå over til å bli et felles problem. Dermed er mulighetene for å hjelpe blitt mye større.

-Det er også viktig å forebygge ensomhet. Foreldre bør oppmuntre barna sine til å ta kontakt med jevnaldrende og ta vare på det vennskapet de måtte ha. Det kan også være nødvendig å hjelpe dem med praktisk tilrettelegging av venne-etablering. Eksempelvis kan foreldre åpne hjemmene sine eller tilby skyss til eventuelle arrangementer. Det er bedre å ta initiativet og kanskje mislykkes noen ganger enn å la være.

JohnSA

Når jeg er helt alene...

Når jeg er helt alene tegner jeg, når jeg er helt alene skriver jeg. Det er godt og tenke på, for da glemmer jeg alt det vonde.

Når jeg er helt alene sitter jeg der, vil ikke leke med noen, vil ikke, nei vil ikke. Da er jeg trist. Ja, da er jeg trist.

Elev, 10 år, Stalsberg

Forts. fra s. 4

utenfor dengang ble sjokkert og imponert over diakonien de så hos de kristne.

Det finnes ensomhet der man pga. depresjon blir fantasiløs. Fellesskapet kan da være en hjelp til å finne nye veier, bl.a. bevisstgjøre seg det nettverk man har. Noen kan også ha sår og opplevelser fra fortida som gjør at ingen andre har forutsetning for å forstå dem. De vil ofte oppleve en ensomhet som er vanskelig å formidle. Det kan være sår som er så dype at fellesskapet ikke er i stand til å forandre dem. Her kan målet være å forsone seg med livet slik det ble.

Kristus gråter sammen med deg. Han gråt ved Lasarus' grav og vekket ham deretter opp til livet. Han ser mennesket i sin fortvilelse og bringer håp. Den kristne-

sjelesorg sprenger de menneskelige rammer.

Mennesket lever i spenningsfeltet mellom ensomhet og fellesskap. Den radikale ensomhet er når Jesus går ut aleine. Opprettelsen av fellesskapet skjer ved innstiftelsen av nattverden. Det ensomme mennesket blir sett.

Bente og Jenny

Forts. fra s. 5

foreldrene ikke klarer å følge opp, kan man tilby seg kjøring o.l.

Det var over 1800 henvendelser på kontakttelefonen i 1993. Mange ønsket voksenkontakt,

mens andre ønsket råd og hadde konkrete spørsmål.

Det var en del som ringte i forbindelse med pubertet, graviditet og seksualitet, og mange som snakket om forelskelse. Noen ringte fordi de hadde rusproblemer, enten egne eller andres i familien. Noen ringte også pga. mishandling, incest eller seksuelle overgrep. Ellers har barn ringt inn pga. sorg, spiseforstyrrelser, skoleproblemer og problem i forhold til søsken og venner. En del har også ringt inn pga. mobbing og erting.

"Barn og unges kontakttelefon" er en mulighet for deg som ønsker å snakke med noen. Telefonnummer 800 33321. Dette nummeret er gratis.

Bente

Dikt fra 10. åringer på Stalsberg skole:

Når jeg er helt alene...

Når jeg er helt alene er det kjedelig.
Og det er noen ganger deilig.

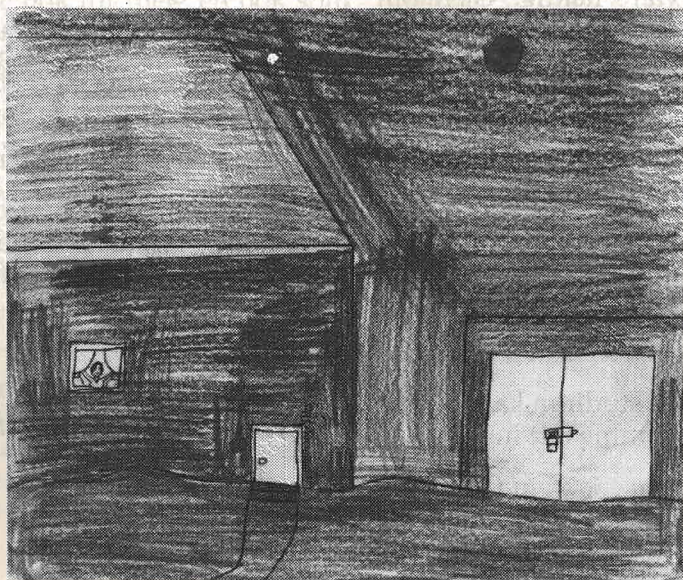
Jeg ser på TV, hører på musikk og ser på video.
Noen ganger spiller jeg Ishokey med meg selv, for da vinner jeg!

Når jeg er helt alene legger jeg en kabal så ser jeg litt på tv og spiller tv spill så hører jeg litt musikk så tar jeg meg litt mat Så går jeg opp til farmor og farfar Da er jeg ikke alene mer.

Når jeg er helt alene, og huset er bare mitt, så lurer jeg på hva jeg skal gjøre når allting er så trist.

Så sitter jeg her alene og ingen ting jeg gjør. Så ser jeg i fotoalbum, fra dengang jeg var liten og ør for alt som var i verden.

Og etterat fotoalbumet er ferdig og jeg er tilbake igjen, så setter jeg meg og tegner til mamma kommer hjem.

Stillhetssøkende psykolog og sunnmøring:

- Jeg må innrømme at jeg bruker lite tid i kirkebenken i påsken

- Gud fascinerer meg utrolig! Gudstroen er innmari viktig for meg. Og da tenker jeg på det personlige forholdet til ham, og ikke Gud som en luftig ide.

Ganske uventet svar, ville nok mange ha sagt, hvis jeg hadde fortalt dem at spørsmålet "Tror du på Gud?" var stilt til en svært så moderne kvinnelig psykolog.

Men her sitter hun altså, Bente Barstad, moderne-kvinnelig og lys og alldeles uten bedehusknute i nakken. Men hun synes ikke det er helt lett å finne beskrivende ord om sitt forhold til Gud og tro.

Det er søndag kveld, og jeg er på besøk hjemme hos dem på Modum Bad. Mannen, Bjørn Tore, er i ferd med å legge Magnus (6 år). Plaskelyder og latter fra badet danner varme lydkulisser for samtalen vår om liv og tro.

- Gudstroen betyr veldig mye for meg. Det er det personlige forholdet og kjennskapet til ham jeg da er opptatt av. Ikke som en luftig

ide om en Gud langt borte, men som enn realitet her og nå. Jeg er opptatt av hele tiden å utvikle dette forholdet. Det er en spennende prosess, som kan inneholde både tvil og tro.

Troslivet har vært en slags prosess fram til i dag, skjønner jeg, etter hvert som vi samtaler oss gjennom oppveksten oppe i Barstadvika på Sunnmøre, hvor Bente ble sendt på søndagsskole med sin eldre søster, og gikk på misjonsmøter når det var lysbilder og basar. På ungdomsskolen hadde hun en kristendomslærer som organiserte volleyball med andakt og var et fint menneske. Det var en fin måte å få Gud inn i tenåringsmiljøet på.

«Jeg var ofte en engasjert kantine-debattant.»

- Selv om jeg er fra Vestlandet, har jeg opplevd lite av dommedagskristendom som andre kan fortelle om. En annen side av saken er nok at jeg har rasjonalisert bort sider ved kristendommen og prøvd å tilpasse den slik jeg ønsket. Det ble ofte vanskelig, så det løste jeg stort sett ved å utsette Gud til en annen gang. Men jeg har også vært heldig. Gjennom hele livet har jeg møtt folk som har kunnet formidle kristendommen på en positiv måte.

Etter en aktiv gymnastid i Volda, og litt tegning, form og farge ble det psykologi-studier.

- Jeg har alltid vært nysgjerrig på menneskesinnet og opptatt av å forstå sammenhenger.

- Men et slikt studium kan ikke ha vært lett å komme rett inn i?

- Det var mye som ikke klaffet

med forventningene til å begynne med. Etter hvert gav det meg masse spennende utfordringer på det personlige plan. Det ble raskt klart for meg at ved siden av det rent teoretiske og faglige måtte jeg bli kjent med mye nytt i meg selv, hvis jeg skulle klare å bli en brukbar psykolog.

- Hvor var Gud i bildet da?

- Jeg hadde en slags tro på at han var der et sted, og at jeg før eller seinere måtte forholde meg til han. Og så var det jo visse intellektuelle konflikter i studiet mitt i forhold til dette med tro. Jeg var ofte en engasjert kantine-debattant i diskusjoner om Guds eksistens eller mangel på sådan. Jeg jobbet egentlig mye med å komme til klarhet over tingene.

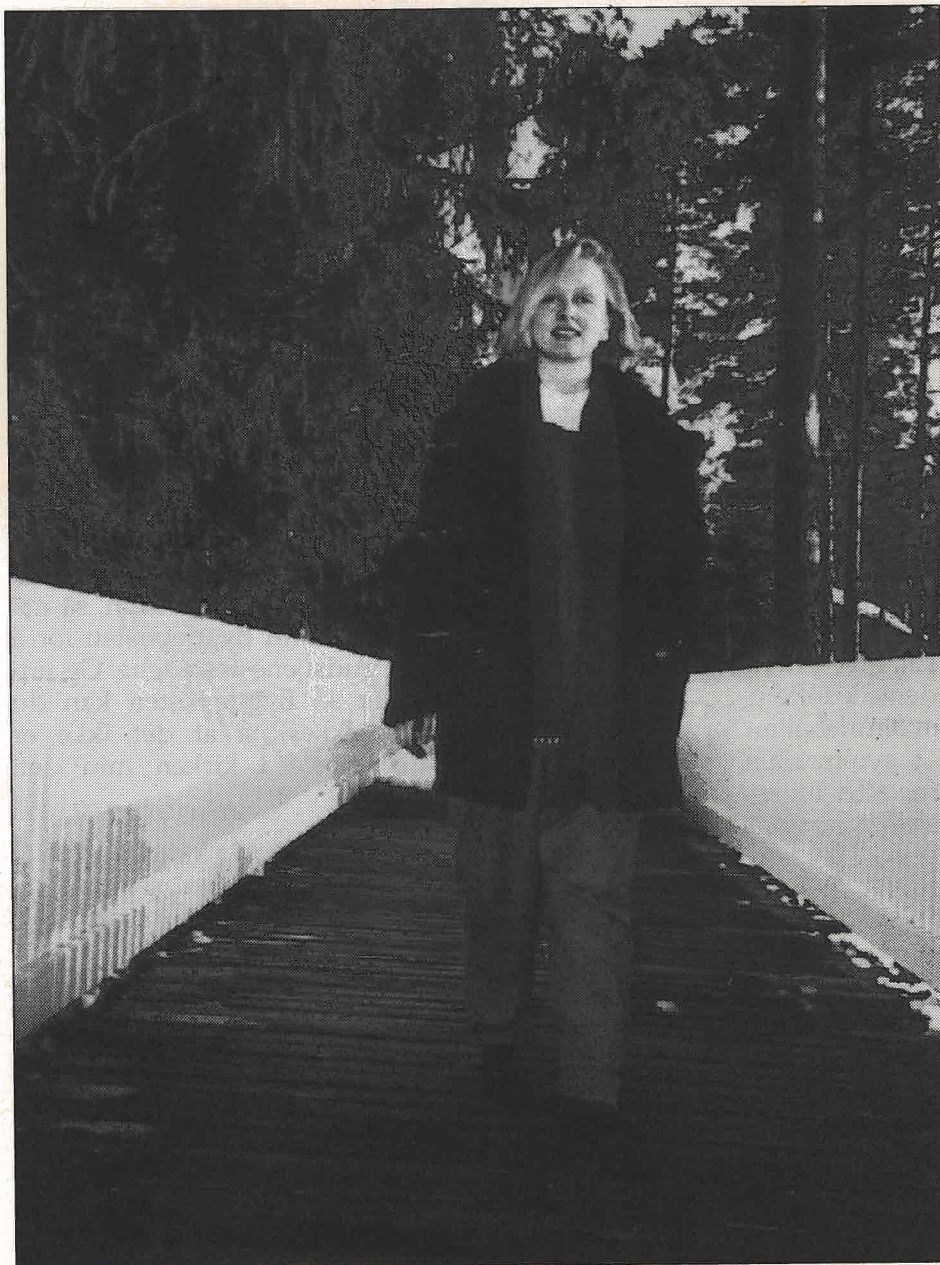
Etter studietilværelsen i Bergen og Oslo ble livssituasjonen temmelig forandret, da Bente i 1990 flyttet til Modum, og til sin første jobb på Skolepsykologkontoret her.

- Jeg hadde plutselig mye tid alene etter at jeg kom hit. Det var egentlig godt. I Oslo hadde jeg vært svært sosial og hele tilværelsen var preget av mer "stress". Nå stoppet ting opp litt og jeg var mer i ro. Etter hvert som stillheten ble viktigere for meg, ble også behovet for et dypere forhold til Gud sterkere. Som et slags mysterium jeg ville finne ut av. Jeg opplevde også mye positivt og viktig gjennom kontakt med nye bekjentskaper i denne fasen av min "åndelige søken".

«Bare å si ordet Jesus var jo rart, ja nesten naivt.»

- Har Bibelen betydd noe i dette?

Bente Barstad

Foto: Bente Olsen

- Den er absolutt viktig for meg. Jeg opplever at den har utrolig mange dimensjoner. Det er en levende bok for meg, en bok som kan skifte fra å være ubegripelig og lukket, til å være begripelig og klinkende klar. Men jeg har følt mye tvil og undring i forhold til Bibelen. Jeg husker da jeg leste om Jesu liv. Da ble jeg opptatt av hvordan disiplene ofte strevde med å få fatt i Jesu budskap og forstå hva han egentlig snakket om. De hadde undring og usikkerhet på hvem han egentlig var, denne Jesus fra Nasaret. Og hvordan i all verden kan da vi i vår tid forstå og tro, når selv disiplene som levde sammen med han, ikke skjønte dette fullt ut? Gjennom

det som egentlig har vært en lang prosess og bevisst søking fikk jeg etter hvert en slags visshet om at det var sentralt å få kjennskap til og forhold til Jesus for å nå Gud.

- Hvordan hadde du tenkt på Jesus før?

- Bare å si ordet var jo rart. Det hørte barndommen til. Det var nesten pinlig naivt. Det er liksom lettere å snakke om Gud. Men det å erfare at Jesus er så sentral, det har vært en sterk opplevelse.

- Hvordan er det å dele dette med andre?

- Nå er jeg egentlig ikke så veldig

misjonerende av meg, men det er greit nok å si noe om hvordan dette er for meg.

- Hva er viktig for deg nå i ditt forhold til Gud?

- Det har tatt tid å utvikle et personlig forhold til Gud. For å bli kjent med noen, er det viktig å bruke mye tid sammen. Slik er det ihvertfall for meg. Behovet for stillhet, bønn og meditasjon betyr mye. Men det er mange ting som drar oppmerksomheten og tiden bort fra stillheten, og jeg opplever klart at det svinger. Det gir også selvinnsikt, og en stadig økende bevissthet om egen styrke og svakhet. I alt dette er det godt å være kjent av Gud, og jeg trenger ikke å skjule meg for ham.

«Det er mye som drar oppmerksomheten bort fra stillheten»

- Kan dette indre livet bli en slags verdensflukt?

- Nei, jeg opplever det ikke slik. Det gir - kanskje paradoksalt nok - et heller større perspektiv på ting. Nøden er jo enorm i verden på alle nivå, og fortvilelsen over det som skjer av krig, urett og miljødeleggelser blir bare sterkere. Her er det mye som ikke henger på greip.

- Påsken nærmer seg, hva betyr den for deg?

- Påskebudskapet er høydepunkt eller klimaks i den kristne tro. Men jeg må innrømme at jeg bruker lite tid i kirkebenken i påsken.

- Ut med språket nå: hvordan ser din påske ut?

- Jeg må hjem til fjella på Sunnmøre! Gjennom naturen der opplever jeg Guds skaperverk på en intens måte.

...Sier Bente, med stjerner og sunnmørsalper i blikket. Tenkte jeg det ikke, psykolog eller ikke: en sunnmøring er nå en sunnmøring.

berger

Midt i hverdagen

Kjetil Ruud,
elektriker,
Åmot

– Kan kirken lære noe av svømmehallen

Modum har nå endelig fått sine nye svømmehall på Furumo i Geithus og folk strømmer til for å prøve den nye hallen. Og at hallen er fin er alle enige om. Det skulle forresten bare mangle når man bruker tjue millioner på den.

Men det som allikevel overrasker, er at vi moinger bruker den mer enn forventet. Budsjettmakernes tall, som sikkert er regnet ut etter gjennomsnittet av andre svømmehaller i Norge, er så lave i forhold til hva som nå skjer, at det er naturlig å spekulere litt på årsaken.

Når en uventet suksess som på Furumo kommer, tenker jeg alltid: Hva gjør bademester Ole Martin Kristiansen og hans hyggelige gjeng, som ikke andre svømmehaller gjør?

Og svaret fikk jeg en dag jeg snakket litt med Kristiansen om den filosofien som han har rundt svømmehallen. Hovedregelen er at svømmehallen er alltid åpen for alle. Ingen særinteresser, som skoler, svømmeklubb, helse-sportslag, pensjonister eller egne herre- eller damedager, får ha hallen for seg selv. For som Kristiansen sier: «Den dagen du plutselig bestemmer deg for å dra og bade, skal det ikke være nødvendig å dra fram Bygdeposten for å finne badetidene. For finner du Bygdeposten, kan du være sikker på at svømmehallen er stengt for deg den dagen.»

Og så går tankene mine til kirken. Er det det vi gjør feil. Skulle du plutselig få lyst til å gå på gudstje-

neste en søndag i Modum, så må du finne fram Bygdeposten for å finne gudstjenestestedene. Og finner du så Bygdeposten kan du være sikker på at det ikke er gudstjeneste i kirken min den dagen.

Det er tre kirker i Modum og tre prester. Budskapet skulle være enkelt. Søndag formiddag er kirken alltid åpen for alle.

Kjetil Ruud

ADAM'S DAW

HVER GANG DITT HJERTE
SLÅR, DØR ET MENNESKE
AV SULT ET ELLER ANNET
STED I VERDEN

OJ, DU KAN
RÉGNE MED AT
JEG VIL GJØRE
MITT FOR Å
BEDRE
SITUASJONEN

FLOTT, VIL DU SENDE
EN GAVE TIL
KIRKEN'S NØDHJELP?

NEI, JEG
SKAL SLAPPE
AV SLIK AT
HJERTET
SLÅR
SAKTERE!

© Joel Kaufmann / Moses Media, Oslo

Påskens symboler:

Fra lidelse og fornedring til seier og ære

Påskan er for mange årets viktigste høytid. Det var i påskan under jødernes usyrede brøds høytid – Jesus ble korsfestet, døde og stod opp igjen.

Påskens symboler presenteres her i samme rekkefølge som påskefortellingens hendelsesforløp:

Palmegrenen

I Palestina var en palmegren bl.a. et ærestegn og seiersmerke som ble brukt til å hylle en seirende fyrste. Ved inntoget i Jerusalem gikk folk Jesus i møte med palmegrener i hendene. Dette var – uten at de selv forstod det – et symbol på Jesu framtidige og evige seier.

Av denne grunn har det vært tradisjon å pynte kirken med palmegrener på palmesøndag.

I de nordlige land hvor det ikke vokser palmer, har det vært vanlig å bruke seljektivister eller «gåsunger» i stedet. Derfor kalles gåsunger «pælm» flere steder i Norge.

Vindruer

er i kristen kunst ofte å se sammen med kornaks på antependier, alterduker og messehakler. Her symboliserer de brødet og vinen i nattverden som Jesus innstiftet skjærtorsdag. Ser en derimot et vintre, er dette symbol for Kristus.

Hanen

Apostelen Peter blir ofte framstilt med en hane, noe som sikter til hans fornektelse. (Som vi ser – hanen har sin rettmessige plass sammen med høna og kyllingene på påskebordet...)

Fig. 1

Fig. 2

Krusifikset

Korset har vært de kristnes symbol fra de eldste tider. Men også korset hvor den korsfestedes legeme er festet – krusifikset – har tradisjon helt fra oldkirken. Krusifikser og korsfestelsesscener er i tidens løp litt fremstilt på de underligste måter for å få fram symbolikken – fra forherligelse med seier og ære, til de mest grufulle framstillinger med lidelse og fornedrelse. Den første gruppen som har seierherren på korset, hører til den romerske tiden med sin kongekrusifikser. Disse kjennetegnes bl.a. ved at Kristus mer står enn henger på korset. Hodet hans er prydet med kongekrone (fig. 1)

Reaksjon på dette ser vi i de gotiske lidelseskrusifiksene fra ca. midten av 13. århundret. Her står ikke lenger Kristus. Han henger. Ofte ser en blodet som drypper. Føttene er korslagt, ofte uten fotbrett og festet med bare en nagle. På korset har han fått tornekrone (fig. 2).

Øverst på korset lot Pilatus sette en underskrift på hebraisk, latin og gresk. Den finnes i kunsten som de fire bokstavene I.N.R.I. – begynnelsesbokstavene i de latinske ordne Jesus Nazarenus Rex Judaeorum - Jesus fra Nasaret, jødernes konge.

Lammet med seiersbanneret

Et av de vanligste symbolene på Kristus er lammet – fra først av offerlammet – som bilde på Jesus mildhet og saktmodighet.

Senere i kunsten møter vi det triumferende lam, i kirkekunsten kalt Agnus Dei. Karakteristisk for det triumferende lam er at det vender hodet bakover, og at det i forbena holder et flagg eller banner. Blir banneret eller flaggdelen fargelagt, er bunnfargen hvit og korset rødt – renhetens og kjærlighetens (blodets) farge. Påskebanneret er altså seiersmerket for påskedagens hendelser (fig. 6)

Som vi her kan se danner Bibelen og den kristne kunsten et hele ved å framstille Kristus både som lidende og som seirende symbol.

Hvitt

Til slutt skal den hvite fargen nevnes – brukt i liturgisk sammenheng 1. og 2. påskedag – som uttrykk for lys, renhet, hellighet og glede.

Det hvite går forøvrig utmerket til vår verdslige påskefarge – gult.

Sigrun Sørensen

Kilder: Mary Batchelor (red.): Familiens påskebok. Oslo. 1987. J. Ursin: Kristne symboler, Oslo, 1965)

Fra kirkekontoret:

Lenge leve trivselen!

Arild Løvik,
kateket
Vikersund

Det er torsdag morgen. Fortsatt mørkt, vi har fått kort for å komme inn på kontoret. Alt fungerer og skrivemaskinen arbeider fort. Torsdag morgen er en god morgen.

Jeg trives, gleder meg.

Det er ofte ensomt å være kateket. Får noen oppgaver, og så bli jeg gående alene for å løse og gjennomføre dem. Jeg hører at døra blir åpnet og orgelbrusende lyder kommer fra trappa. Ganske riktig, inn kommer organisten, et klingende «god morgen» lyder.

Det er moro. Vi sitter på hver vår side av skilleveggen. Arbeider og prater. Vi er to sammen og det øker trivselen. Kaffen kommer etterhvert fram, vi prater, ler, tenker høyt sammen. Atmosfæren er avslappet og vennskapelig.

Torsdag formiddag er en god dag på kirkekontoret. Riktig trivelig. – Jeg gleder meg til å gå på kontoret. Trivselen gir noe livsmot.

Der det ikke er trivsel, der arbeider folk dårlig. Der vantrives mennesker, har ikke lyst ti å møte opp. Får lite gjort. Gruer seg.

Trivsel handler om

å få glade medarbeidere, som henter fram skjulte krefter. Medarbeidere som våger å handle, og som til sine store glede oppdager at «jeg kan jo mye mer enn jeg var klar over».

Trivsel handler om

å slippe idéene løs, spontanitet, oppmuntring, livsglede, god helse, latter og oppmuntring.

Trivsel – det er det som få mennesker til å yte dette lille ekstra som beriker livet. Det handler om å få lyst til å møte mennesker.

Slipp trivselen løs og effektiviteten og livsgleden øker.

Fra kirkekontoret ser jeg og opplever jeg mye vantrivsel, folk som blir spist opp innenfra, som gruer seg for å gå på jobb, gå til skolen, gå til fritidsaktiviteter. Mennesker blir sure, negative,

viser den negative side ved seg selv.

Torsdag formiddag er for meg en slik trivsels formiddag. Mye annet er det også: tenåringer, lærere, gode skiløyper, egne barn og ikke minst min kone.

Men det jeg ville skrive om her idag – var:

1. Sett trivselen i høysetet der du er. Få mennesker omkring deg til å trives – det fremmer livskvaliteten.
2. En takk til organist Knut Johnsen for trivselsfremkallende samvær på kirkekontoret på torsdag formiddag.

Mennesker som trives, lærer lettere, arbeider bedre, skaper et bedre samfunn, et bedre familieliv, etc.

Derfor: lenge leve trivselen. Lenge leve trivelige mennesker.

Arild Løvik

Fra kirkebenken søndag 27. februar i Snarum kirke:

– Nattverden er ingen fortjenestemedalje, men et måltid for syndere

Andre søndag i faste var det gudstjeneste i Snarum kirke ved Steinar Sund. Ved orgelet satt Anne Hæhre og kirketjener var Kristine Åmot. Salmene som ble sunget var nr. 128-268-124-141-626-338. Dagens tekst var fra Luk. 7, 36–50. Skiftlesing og tekst ble lest av Sund selv, da de for tiden mangler klokke.

Teksten handlet om Jesus som var bedt til måltid hos fariseeren Simon. Dit kommer en syndig kvinne som vasker hans føtter

med sine tårer, og salver hans føtter med kostbar salve. Fariseerne kritiserer Jesus. Lignelsen forteller om den som får lite, eller mye tilgitt, og hva slags kjærlighet de gir tilbake.

Sunds tolkning går på at fastesøndagen handler om å tro. Hva er tro? Kvinnen hadde en sterk tro. Hun betalte sin «gjeld» til Jesus med sin overstrømmende kjærlighet, og fikk en ny start. Hadde Simon ingen kjærlighet?

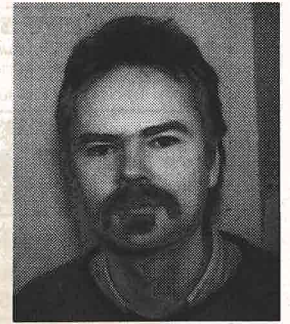
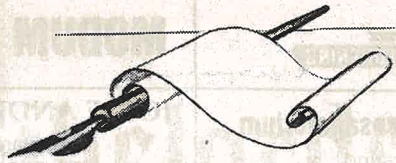
Bak Simons kritikk lå den

generelle holdning hos fariseerne. De gode, fariseerene, skulle holde seg for seg selv og ikke blande seg med urene. Simons kjærlighet ble ikke overstrømmende, og lite troverdig. Hvem av disse to personer ligner vi mest? Vi gjør vår plikt, men har vi det lille ekstra å gi, eller mister vi perspektivet. Glemmer vi å se Jesu kjærlighet til menneskene. –

Innbydelsesordene til nattverd var: «Nattverden er ingen fortjenestemedalje, men et måltid for syndere.»

– Det var en eiendommelig opplevelse å sitte i kirken med en

Thomas Grindvold Hauge,
psyk. sykepleier/agronom
Vikersund

Den forsonende sol

Da jeg satte meg ned for å finne et «påskedikt,» kom jeg over diktet «Harmsol» av Herman Wildenvey (fra diktsamlingen Troll i ord, 1920).

Det passer fint med Wildenvey, for som mange vet, var han født og oppvokst i våre egne trakter, nærmere bestemt Mjøndalen.

De fleste vil plassere Wildenvey som en ikke-troende lyriker som tidvis latterliggjorde det bedehusmiljøet han kjente. Jeg tror likevel han var et dypt religiøst menneske. På noe av samme måte som Arnulf Øverland (les f.eks. diktet «De hundrede fioliner»). Det er spennende og tankevekkende at Øverland også er den dikter som oftest blir sitert i seremoniene til Human-Etisk forbund.

«Harmsol» fremstår på mange måter som en salme – intenst poetisk og med en sterk sakral utstråling. Kristus-skikkelsen trer frem som et fascinerende mysterium: Harmsol.

Den kristne inspirasjon man tydelig merker i Harmsol, har sin forklaring i at tittelen er lånt fra et gammelt Krist-kvad på slutten av 1100-tallet. «Harmr» er det gammelnorske ord for sorg, skade, krenkelse.

Kristus er «sorgens sol». Harm-

sol. Sterk og vakkert – et urgammelt, arkaisk symbol, gyldig til alle tider –. Diktet er ladet med en stemning av andakt og varm inderlighet. Jeg synes dikterens assosiasjoner over symbolet Harmsol er et genialt eksempel på fortettet og talende billedbruk i et dikt. Det uutsigerlige skal diktet røpe –.

Billedbruken utløser en skapende prosess i fantasien, en mulighet til å nærme seg mysteriet Kristus og hans soningsdød på korset. Alle de bildene som i vers etter vers stråler ut fra Harmsolens sentrum, levendegjør hvordan sjelen lettes for sine byrder, forsones og forløses. Påskens landskap trer frem.

Poesien har en «hjertets logikk» som forstanden ikke har. Det kommer så vakkert til uttrykk i 4. strofe: Harmsolen svaler sinnet ...

Hvordan kan universets ildkule svaler? Hvilken spenning i denne tilsynelatende motsetning. Paradokset forvirrer oss, samtidig som det utforsker og nyanserer tilværelsen! Og hva med tittelen selv: Harm-Sol?

Resten overlater jeg til hver enkelt leser.

Lykke til!

Thomas Grindvold Hauge

Harmsol

*Harmsol er sol i sorgen,
fred etter synd og anger,
morgengry etter natt,
budskap fra himmelborgen,
fribrev til bitre fanger,
bud til en sorgens sanger:
«Sønn, se din synd forlatt!»*

*Harmsol er håpet, troen
etter de bitre timer
under vår pilgrimsgang,
farver fra regnbu-broen,
klokker som klangfullt kimer,
linjer som lykkelig rimer
selv i en sorgens sang.*

*Harmsol er solens milde
lys i alléens almer
sensommerdags,
stillheten etter et gilde,
viften av fredens palmer,
nynnen av enkle salmer, –
sus gjennom høstens aks.*

*Harmsolen svaler sinnet,
bruner og brenner ikke
om den er ganske nær ...
Tårer som ofte blindet
tilbakeskuende blikke,
svinner som dugg i skinnet
av harmsolens himmelskjær.*

*Henover himmelens veier
den jordiske sol seg fjerner,
dagen er endt så bratt.
Lykkelig den som eier
andre og større stjerner,
som lyset, våker og verner
sjelen den lange natt.*

En blomst til Oddvar

Jeg vil gi en blomst til Oddvar Moen, Vikersund fordi han ofte bruker sin praktiske innsikt til glede for andre. På sin stillferdige og uselviske måte har han nedlagt utallige dugnadstimer på

Menighetssenteret, Vikersund.

Det virker som om det er hans eget hus han sysler med. Blid og omgjengelig er han alltid parat til å ta et tak.

Vi er han stor takk skyldig.

Jan Marcussen

 BENT STRÆDE AS Aut. rørlegger Sanitær-, varme- og oljefyringsanlegg 3370 Vikersund - Tlf. 32 78 75 03	 Vikersund FORBRUKSFORENING	MODUM KOMMUNE
	Modum Bads Nervesanatorium 3370 Vikersund	JOSEF ANDREASSENS e.t.f. Kioskvarer & Blomster Tlf. 78 02 77, Geithus
ÅMOT APOTEK 3340 Åmot Tlf. 78 51 00	Åmot Installasjon a/s Tlf.: 78 47 55 - Åmot	GRAVMONUMENTER Inskripsjoner ordnes - Olaf Halvorsen tlf. 78 74 27
Frydenberg Rekonvalesenthjem Tlf. 78 79 11 - 3370 Vikersund	MODUM BEGRAVELSESBYRÅ VIKERSUND - TLF. 78 25 86	Modum Samvirkelag 3360 Geithus
GRØTERUD BYGGSERVICE A.S. 3370 Vikersund Tlf.: 78 24 00 Mobiltlf. 094-38 243	 Wahls MØBELFORRETNING A/S Tlf. 78 72 70	Toves Parfumeri og Bijouteri Vikersund
Børre Bjertnæs Renovasjon Snarum, 3370 Vikersund Tlf. (03) 78 28 48 - Mobiltlf. 094-98 106	 Drammens Tidende Buskeruds Blad	 NYGÅRD SPORT 3340 ÅMOT - TLF. (03) 78 41 18
Vikersund apotek Tlf. 78 70 35	A.s Modumsrutene Øyaveien - 3370 Vikersund - Tlf. 03-78 74 08 Rute- og turkjøring	 RADIO MODUM Media med mening FM 106.3 FM 104.3 - FM 107.5
Gullsmed Siv Asbjørnsen Strandgaten, 3340 Åmot • Tlf. 32 78 57 36	 Vikersund RAMMEVERKSTED ☎ 03 - 78 82 52	 BPP BYGDEPOSTEN VIKERSUND - TLF. 03-78 71 11
JAN H. ERIKSEN Klær og Sko Tlf. 78 02 07, Geithus	 FOTO OG FRIMERKER A.S. Tlf. 03 78 80 55 - VIKERSUND	 MODUM MARKISESERVICE 3370 VIKERSUND - TLF. 78 80 79
	Frøyshov bok og papir Vikersund	Åmot Forbruksforening Åmot - Tlf. 78 43 20
Modum, Sigdal og Krødsherad GJENSIDIGE Brannkasse	 GJENSIDIGE forsikring	 Vikersund Kurbad A/S Opptreningsinstitusjon Tlf. 03 78 79 77

forts. fra s. 12

menighet som besto av 8 voksne og 4 barn. Det satte sitt preg på det hele. OL-søndagen var kanskje noe av forklaringen på fraværet av menighet, – men langt fra hele årsaken.

- Er «vanlige» mennesker redde for å gå i kirken?

- Er man redd for å bli satt i en bås som man ikke føler å utfylle?

- Bør formen på gudstjenestene av og til gjøres mer tilgjengelig, og forståelig for de menige?

- Hvordan får man inn mer toleranse og forståelse og færre båser, når det gjelder å oppsøke gudstjenester?

Dette er tanker som sitter tilbake hos Modum menighetsblads utsendte representant etter besøket i Snarum kirke. Kirkens vakre altertavle var forøvrig en talende gudstjeneste i seg selv.

AnneB

Bispedømmemøte

Menighetene har valgt utsendinger til bispedømmemøtet som skal holdes 15-16 april og til neste møte som skal være om to år.

De valgte er Helga Faugstad Albrigtsen for Heggen, Per Ole Buxrud, Nykirke og Gunnbjørg Saastad, Snarum.

Kirkebilkjørere på Snarum:

Arne Saastad	tlf. 32 78 26 13
Ole Henry Olavsbj	tlf. 32 78 26 32
Kirstine Saastad	tlf. 32 78 38 44
Sverre Skjelbred	tlf. 32 78 85 62
Leif Palme Flaglien	tlf. 32 78 26 65
Gunbjørg Saastad	tlf. 32 78 26 19
Nils-Gustav Svendsby	tlf. 32 78 27 82
Robert Hovde	tlf. 32 78 27 52
Helge Gudmundsen	tlf. 32 78 39 30

Vikersund menighetscenter

Møte onsdag 6/4 kl. 19.30 –

Wolfgang Müller

Møte onsdag 13/4 kl. 19.30 –

Klara Myhre taler

Eldres Hyggestund tirsdag 19/4 kl. 11.00

Møte onsdag 20/4 kl. 19.30 –

Olav Urnes taler

Tirsdag 17. mai kl. 17.00 –

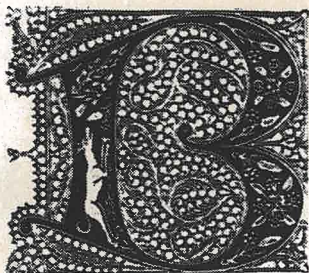
Festsamvær

Snarum menighets årsfest

avholdes fredag 25. mars på Snarum ungdomslokale. Vi får besøk av gamlepresten, Arne Rui, og Sysle Blanda kor skal synge. Som vanlig blir det også årsmeldinger og vanlige årsmøtesaker, og det skal bli bevertning.

Se ellers nærmere kunngjøring om dette senere.

Bibelordet

Veien, sannheten og livet

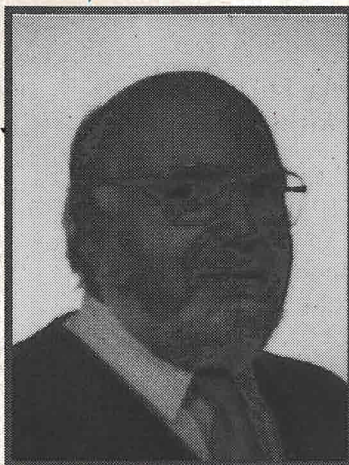
Jeg er glad i dette bibelordet som vi finner i Johannes evangelium 14, 6. Det er et JESUS-ORD i dobbel forstand. Et ord av Ham og om Ham. Og mer konkret og personlig kan ikke kristendommen uttrykkes.

Kristendommen er ikke læresetninger som vi kan ha en masse meninger om eller diskutere. Den er en person – Han heter Jesus. Han kan du og jeg møte!

Han kaller seg VEIEN. En vei er til for å ferdes på, i to retninger. Gud kommer oss i møte på denne VEIEN. Og vi kan komme til Gud på den samme VEIEN. Jesus fødte til: «Ingen kommer til Faderen uten ved Meg.» Derfor er det bortkastet tid å søke etter andre veier til Gud. Det er bare en VEI, men det er også nok.

Han kaller seg SANNHETEN. Han er selve SANNHETEN med stor S. Sannere kan ikke virkeligheten om tilværelsens mening og mål bli. En sangstrofe lyder: «Alt det du treng for Himmel og Jord, er gøymt i det eine ord, Jesus.»

Han kaller seg LIVET. Hvem ønsker ikke å leve?! Leve fullgodt og leve bestandig. Jesus Kristus døde i vårt sted og for våre synder. Og Han sto opp igjen fra død

Oddvar Moen

og grav. HAN LEVER. Men det er ufattelig mye større at Han dermed er selve LIVETS KILDE. Han både er og gir det evige LIV. «Dette er det EVIGE LIV at de kjenner deg den eneste sanne Gud og Ham du utsendte, Jesus Kristus.»

Gammeldagse greier?? Nei du, det er dagsaktuelt! Til oss moinger idag sier Han: «JEG er VEIEN – Jeg er SANNHETEN – JEG er LIVET.»

Ingen andre kan si Ham det etter!

Oddvar Moen

Fasteaksjonen

Kirkens Nødhjelps fastebøsser er delt ut i kirken og gjennom den kontaktnettet prestene har. Bøssene er beregnet på bruk i hjemmet.

Det er viktig at bøsser som er brukt, også blir innlevert.

Ved påskens gudstjenester blir bøssene samlet inn i kirkene. Etter påske kan bøsser leveres på prestekontoret eller i Modum sparebank.

FASTEAKSJONEN

20 er nok til en øyeoperasjon i Nepal

KRONER
POSTGIRO
100
BANKGIRO

Send ditt bidrag til

KIRKENS NØDHJELP
Sammen for en retferdig verden

POSTBOKS 4544 TORSHOV, 0404 OSLO

Rettelse

Under Slekters gang for Snarum i forrige nummer har det dessverre sneket seg inn en alvorlig feil. Navnet på avdøde 10.12.93 i Vestre Spone skulle være Olav Svendsen mens det feilaktig var oppgitt navnet på hans bror Sigurd.

Vi beklager sterkt.

forts. fra s. 16

- 23.2 Einar Stang
- 2.3 Johan Edgren
- 4.3 Johan Honerud
- 8.3 Ellinor Jensen
- 11.3 Leif Sveaas

- Snarum
- Døpte:
- 13.2 Catharina Kåseth

- Døde:
- 2.2 Vidar Jansen
  - 22.2 Gunhilde Amalie Holmen
  - 25.2 Johannes Hammer
  - 3.3 Kristian Kleven (V. Spone)

- Nykirke
- Døpte
- 30.1 Andre Hansen (Åmot kpl.)
  - 6.2 Hans Olav Brenne

- Heidi Marie Gunnerød
- Jenny Marie Gunnerød
- 6.3 Tonje Andersen

- Døde
- 1.2 Tore Gunnar Wold
  - 3.2 Arthur Kristiansen (Åmot)
  - 24.2 Aase Næss
  - 10.3 Knut Stedje
  - 11.3 Jørgen Gundersen (Åmot)

Kirkekalenderen

SØNDAG ER KIRKEDAG

27/3 Palmesøndag

Joh 12,12-24

Vikersund kl 11 - Mamen

Vaaraan kl 11 - Sund

Åmot kl 11 - Moviken

Olavskirken kl 11 - Pettersen

31/3 Skjærtorsdag

Joh 13,1-15

Heggen kl 11 - Mamen

Nykirke kl 19 - Moviken

Snarum kl 19 - Sund

Rud kl 19 - Mamen

Olavskirken kl 20 - Pettersen

1/4 Langfredag

Mark 14,36-15,37

Heggen kl 11 - Mamen

Nykirke kl 11 - Moviken

Vestre Spone kl 19 - Sund

Olavskirken kl 20 - Klara Myhre

3/4 Påskedag

Joh 20,1-10

Heggen kl 11 - Mamen

Nykirke kl 11 - Moviken

Snarum kl 11 - Sund

Olavskirken kl 07 - Karen S.

Solberg

4/4 2. påskedag

Joh 20,11-18

Vestre Spone kl 11 - Mamen

Gulsrud kl 11 - Moviken

Rud kl 11 - Sund

10/4 1.s.e.påske

Joh 21,1-14

Snarum kl 11 - Mamen

Vikersund kl 11 - Løvik

Åmot kl 11 - Moviken

Olavskirken kl 11 - Eide

17/4 2.s.e.påske

Joh 21,15-19

Heggen kl 11 - Sund

Nykirke kl 11 - Moviken og Løvik

Olavskirken kl 11 - Børresen

24/4 3.s.e.påske

Joh 14,1-11

Heggen kl 11 - Mamen

Snarum kl 11 - Sund

Åmot kl 11 - Moviken

Olavskirken kl 11 - Pettersen

1/5 4.s.e.påske

Joh 15,10-17

Heggen kl 12 NB - Mamen

Vestre Spone kl 11 - Sund

Rud kl 11 - Moviken

Olavskirken kl 11 - Karen S.

Solberg

8/5 5.s.e.påske

Dan 6,4-12

Snarum kl 11 - Sund

Vaaraan kl 11 - Mamen

Olavskirken kl 11 - Børresen

12/5 Kristi himmelfartsdag

Apg 1,1-11

Nykirke kl 11 - Sund

Vikersund kl 11 - Mamen

Olavskirken kl 20 - Pettersen

15/5 6.s.e.påske

Joh 17,9-17

Heggen kl 11 - Løvik

Gulsrud kl 11 - Moviken

Olavskirken kl 11 - Klara Myhre

17/5 Grunnlovsdag

Joh 12,35-36

Heggen kl 11 - Mamen

Nykirke kl 11 - Løvik

Snarum kl 11 - Sund og Moviken

Rud kl 18 - Mamen

22/5 Pinedag

Joh 14,15-21

Heggen kl 11 - Mamen

Nykirke kl 11 - Moviken

Snarum kl 11 - Sund

23/5 2.pinsedag

1 Kor 12,12-20

Vestre Spone kl 11 - Moviken

Rud kl 11 - Mamen

Gulsrud kl 11 - Sund

29/5 Treenighetssøndag

Matt 28,16-20

Heggen kl 11 - Mamen og Løvik.
Konf.

Snarum kl 11 - Sund. Konf.

Olavskirken kl 11 - Bishop

Osberg og Eide

5/6 2.s.e.pinsø

Luk 12,13-21

Heggen kl 11 - Mamen og Løvik.
Konf.

Nykirke kl 11 - Moviken. Konf.

Gulsrud kl 11 - Sund og biskop

With. Gulsrud leirsted 25 år

Olavskirken kl 11

12/6 3.s.e.pinsø

Luk 19,1-10

Nykirke kl 11 - Moviken og

Løvik. Konf.

Vestre Spone kl 11 - Mamen. Konf.

Rud kl 11 - Sund. Konf.

Olavskirken kl 11

Se også annonser i lokalavisene.

Slekters gang

Heggen

Døpte

30.1 Maria Michelsen

13.2 Thomas Olav Johansen

Grimestad

Døde:

11.1 Vidar Henning Lybeck

Danielsen

18.2 Erik Brostigen

forts. s. 15